

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

HUDBA
V CHRÁMOCH

— S —

21. 06. 2026 | nedeľa | S3
Koncertná sieň SF | 15.30

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER
EWALD DANEL *umelecký vedúci*
SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR
ADAM SEDLICKÝ *dirigent, zbormajster*
ADRIANA BANÁSOVÁ *soprán*
JARMILA VANTUCHOVÁ *alt*
JURAJ KUCHAR *tenor*
TOMÁŠ ŠELC *bas*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791)

Sláčikové kvarteto C dur, KV 465

28'

Adagio – Allegro

Andante cantabile

Menuetto – Allegretto

Allegro

Omša c mol, KV 427

57'

Kyrie

Kyrie elesion

Gloria

Gloria in excelsis Deo

Laudamus te

Gratias agimus tibi

Domine Deus

Qui tollis peccata mundi

Quoniam tu solus

Jesu Christe

Cum sancto spiritu

Credo

Credo in unum Deum

Et incarnatus est

Sanctus

Sanctus Dominus

Hosanna in excelsis

Benedictus

Benedictus qui venit

Hosanna in excelsis

Sláčikové kvarteto, jedna z najreprezentatívnejších foriem komornej hudby. Od svojho vzniku patrí k najnáročnejším disciplínam skladateľského umenia. Štyri samostatné hlasy, každý vedený osobitne, no zároveň v súlade s tými ostatnými. Keď sa sláčikové kvarteto formovalo v priebehu 18. storočia ako samostatná forma, bolo chápané ako rozhovor štyroch galantných ľudí. Tento ideál spoločenskej konverzácie sa preniesol aj do hudobného myslenia. Jednotlivé nástroje medzi sebou komunikujú, dopĺňajú sa, odpovedajú si, polemizujú, opakujú či rozvíjajú spoločnú myšlienku.

Za „otca“ sláčikového kvarteta je právom považovaný Joseph Haydn, ktorý tejto forme dal nielen umeleckú váhu, ale aj jej základnú štrukturálnu podobu. Cyklus šiestich sláčikových kvartet KV 387 – 465 z pera **Wolfganga Amadea Mozarta** je reakciou práve na Haydnovu tvorbu a jeho novátorský opus 33. Mozart ich svojmu priateľovi a vzoru dokonca venoval. Šesť kvartet vznikalo na Mozartove pomery dlho (1782 – 1785), označil ich ako „*ovocie dlhej a ťažkej práce*“ a partia medzi málo skladieb, ktoré nekomponoval na objednávku. V celom cykle je v popredí kontrapunktická práca a prekvapujú aj nezvyčajné chromatické postupy. **Sláčikové kvarteto C dur, KV 465** známe pod názvom „**Disonantné**“ je posledným z cyklu. Za toto pomenovanie vďačí charakteru svojho slávneho pomalého úvodu, ktorý je kombináciou voľného kontrapunktu a chromatiky. Mozart ho skomponoval 14. januára 1785 vo Viedni, pričom už o mesiac neskôr ho jeho otec Leopold zahral pred samotným Haydnom v Salzburgu.

Redakcia SF

Rakúsky skladateľ a klavirista **Wolfgang Amadeus Mozart** sa v rokoch 1781 až 1783 nechal „vyslobodiť“ spod služieb salzburského arcibiskupa Hieronyma von Colleredo a spolu so svojou nastávajúcou manželkou Constanze odišiel do Viedne. V hlavnom meste monarchie sa pokúšal presadiť ako nezávislý skladateľ. V tomto období začal nadväzovať nové spoločenské kontakty z radov viedenskej aristokracie. Dôležitú úlohu zohrávalo zoznámenie sa s barónom Gottfriedom van Swietenom, diplomatom a synom osobného lekára zosnulej Márie Terézie. Swieten bol veľkým milovníkom a predovšetkým mecenášom hudby. Každú nedeľu organizoval vo svojej rezidencii stretnutie hudobných odborníkov, ako aj nadšencov hudby, na ktorom spoločne predvádzali starú hudbu. Mozart, ktorý bol jedným z pravidelných **návštevníkov** spoznal aj vďaka Swietenovi staršiu barokovú **hudbu, ktorá** sa v tých časoch veľmi nehrávala. Spojenie silných umeleckých podnetov a vlastného prísľubu skomponovať duchovnú ďakovnú kompozíciu viedlo skladateľa k začatiu práce na jeho omši. Mozartova **Omša c mol, KV 427**

bola skomponovaná vo Viedni v rokoch 1782 – 1783. Táto omša, často nazývaná aj *Veľká omša* (*Große Messe*) predstavuje predposlednú Mozartovu sakrálnu kompozíciu. O osem rokov neskôr skomponoval skladateľ slávne *Requiem*. Obidve omše spája fakt, že zostali nedokončené – zatiaľ čo *Requiem* vynútené, z dôvodu skladateľovej smrti, *Omšu c mol* nedokončil Mozart pravdepodobne na základe vlastného rozhodnutia. Dôvod nedokončenia tejto omše zostáva naďalej nezodpovedaný. Mozartovskí bádatelia pracujú s niekoľkými vysvetleniami či domnienkami. Jednou z príčin mohla byť významná zmena v štýle chrámovej hudby, ktorá sa udiala aj pod vplyvom reforiem cisára Jozefa II. – požiadavkou cirkevných reforiem bolo výrazné skrátenie a zjednodušenie hudby ordinária. Kresťanskú vieru a pokoru mala počas bohoslužieb vyjadrovať predovšetkým prístupná a jednoduchá hudba. V období, počas ktorého Mozart objavil možnosti a krásu barokovej hudby, stáli tieto nové požiadavky v značnom kontraste. Uvedenie takto rozsiahlej a hudobne veľkolepej omše neprichádzalo vo Viedni v tomto období jednoducho do úvahy. Ďalšou z možných príčin nedokončenia diela bolo množstvo tvorivej práce, ktorému v tom období **čelil** a možné uprednostnenie tej práce, ktorou si zarobil na živobytie rodiny. Spomína sa aj tretia, vyslovene osobná príčina. Na prelome júla a augusta 1783 pricestoval Mozart spolu s manželkou do Salzburgu, krátko po príchode ich však zastihla tragická správa – ich prvorodený syn Raimund Leopold náhle zomrel ako dvojmesačný. Pôvodný zámer dokončiť dielo mohol skladateľ v dôsledku tejto udalosti zanechať.

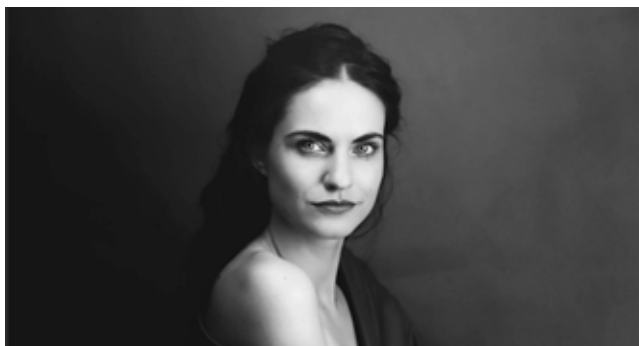
Finálnu podobu *Omše c mol* po hudobnej stránke veľmi jasne ovplyvnilo skladateľovo štúdium barokovej hudby. Mozart sa v koncepcii diela priklonil k omši kantátového typu, ktorá predstavuje sled uzatvorených čísel. Jednotlivé časti ordinária sú vnútorne členené podľa veršov liturgie na uzavreté spevné čísla, striedajúc árie, dvojspevy, trojspevy a zborové vstupy. *Omša c mol* je charakteristická práve vážnymi zbormi, z ktorých väčšina je štvorhlasná, niektoré zborové vstupy sú dokonca až osemhlasné. Zbor *Qui tollis* vystaval Mozart na ostinnátnom barokovom zostupnom tetrachorde. Niektoré sólové čísla, ako napr. dueto *Domine Deus* či trio *Quoniam*, sú z hľadiska využívania kontrapunktu, figurácie a obnaženej kontinuovej textúry takmer händelovské. Okrem händelovských inšpirácií sa skladateľ pravdepodobne inšpiroval aj *Veľkou omšou h mol*, tzv. *Hohe Messe* od J. S. Bacha, či dokonca chrámovými dielami A. Caldaru a J. J. Fuxa, dvorných viedenských barokových skladateľov. *Omšu c mol* môžeme v určitom slova zmysle označiť za jednu z prvých snáh o syntézu hudby obdobia baroka a klasicizmu. Napriek tomu, že klasicistická priezračnosť diela je niekde v ostrom kontraste s barokovým pátosom, nejedná sa o nič nepremyslené, práve naopak. Mozartova hudobná

reč pramení priamo zo zhudobňovaného textu ordinária. Pri kompozícii tejto omše postupoval ako naozaj skúsený dramatik. V slávnostných a dramatických úsekoch diela, ako napr. úvodné *Gloria* či spomínaný zbor *Qui tollis*, siahol skladateľ po barokovej, emočne výraznejšej hudobnej štylizácii. Ďakovné, radostné či prosebné úseky omše, ako napr. *Kyrie* alebo ária *Laudamus te*, obdaril skladateľ práve klasicisticky priezračnejšou hudbou. Týmto kompozičným postupom vytvoril Mozart vo svojej omši výrazné hudobno-dramatické napätie. Podobné kroky využil a ďalej rozvinul aj vo svojich neskorších komorných, orchestrálnych či javiskových kompozíciách.

K prvému uvedeniu troch dokončených častí *Omše c mol* – *Kyrie*, *Gloria* a *Sanctus* došlo 26. októbra 1783 v chráme svätého Petra v Salzburgu. Chýbajúce časti omše bolo pri bohoslužbe potrebné doplniť. Stále nevieme s určitosťou povedať, či Mozart *Omšu c mol* doplnil časťami svojich skorších omšových kompozícií alebo využil časti omší iných salzburských skladateľov, ako napr. J. M. Haydna alebo L. Mozarta. Udalosť uvedenia nedokončeného diela, ako súčasti bohoslužby Slávnosti svätého Amada, stručne opisuje záznam z denníka skladateľovej sestry Marie Anny. Dozvedáme sa napríklad, že sopránové sólo odznelo v interpretácii skladateľovej ženy Constanze. Napriek tomu, že Mozart *omšu* nedokončil, usudzujeme, že si bol vedomý hudobných kvalít svojho diela. Dve časti omše (*Kyrie* a *Gloria*) uviedol v roku 1785 spolu s ďalšími, doplnenými číslami v oratóriu *Davidde penitente*.

Osud *Omše c mol* bol po skladateľovej smrti pomerne spletitý. Časť skíc a rukopisov bola súčasťou skladateľovej pozostalosti vo Viedni. Časť partov zostala v Salzburgu a iné zas skončili v súkromných rukách. V roku 1901 sa pokúsil o jednu z najrozsiahlejších rekonštrukcií diela Aloys Schmitt, kapelník zo Schwerinu a predseda drážďanského spolku Mozartverein. Táto verzia bola publikovaná vydavateľstvom Breitkopf&Härtel a istý čas sa aj hrávala. Nevyhla sa však kritikej odozve od mozartovských expertov. Schmitt vo svojej rekonštrukcii využil neštýlový orchester romantických rozmerov a zasiahol do hudobnej štruktúry originálnej hudby. Dielo taktiež doplnil hudbou, ktorá spadala do odlišného tvorivého obdobia skladateľa. S novými objavmi fragmentov diela, ako aj s postupujúcim odborným bádaním bola v roku 1983 publikovaná tzv. verzia *Urtext* ako súčasť edície *Neue Mozart Ausgabe*. O štyri roky na ňu nadviazala novozrekonštruovaná a do hudobnej prevádzky určená verzia, ktorá vyšla pod hlavičkou vydavateľstva Bärenreiter-Verlag. Nemecké vydavateľstvo sa podpísalo aj pod „najaktuálnejšiu“ verziu diela. V roku 2019 vydalo spolu s Internationale Stiftung Mozarteum Salzburg **novozrekonštruovanú** *Omšu c mol* v edícii Ulricha Leisingera, ktorá vychádza aj z novoobjavených prameňov.

Andrej Prachár

ADRIANA BANÁSOVÁ

Debutovala na doskách SND ako Sestra Genovieffa a Nella v Pucciniho Triptychu, neskôr ako Gretel (Hänsel und Gretel), Zerlina (Don Giovanni), Prvá žienka, Druhá žienka (Rusalka), Kňazka (Aida), Tebaldo/Anjelsky hlas (Don Carlo) či Marka (Krútnava). Účinkuje v Národnom divadle v Prahe, Národnom divadle Brno a v operných domoch v Ostrave, Banskej Bystrici, Košiciach, Opave, kde stvárňuje postavy ako Bystrouška (Příhody lišky Bystroušky), Nannetta (Falstaff), Zerlina (Don Giovanni) či Prvá žienka (Rusalka). V nadchádzajúcej sezóne 2026/2027 ju čaká debut v Maďarskej štátnej opere v Budapešti a spolupráca s prestížnym festivalom Janáček Brno.

V roku 2021 nahrala svoj debutový albumu árií Desire s klavírnym sprievodom Petra Pažického, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Real Music House. Účinkovala na viacerých zahraničných i domácich operných festivaloch (produkcia opery Falstaff v réžii oscarového Jiřího Menzela v Šoproni, Opera Praha v rokoch 2017 a 2020, Smetanova Litomyšl, Zámocké hry Zvolenské).

Na konte má spolupráce s orchestrami ako Slovenská filharmónia, Symfonický orchester Českého rozhlasu, Symfonický orchester v Miškolci, Štátna filharmónia Košice, Filharmónia Brno, Filharmónia Bohuslava Martinů, ŠKO Žilina, Karlovarský symfonický orchester, ale aj Národným divadlom Szeged a barokovým súborom Solamente Naturali. Je držiteľkou viacerých ocenení z prestížnych speváckych súťaží v Maďarsku, Taliansku, Rakúsku i Českej republike.

Adriana Banášová študovala spev na Konzervatóriu v Bratislave v triede Dagmar Livorovej, neskôr sa vzdelávala pod vedením Zlaticy Livorovej. V lete 2022 absolvovala Letnú hudobnú akadémiu v Kroměříži pod vedením Kateřiny Kněžíkové, kde bola ocenená titulom laureát akademie a v interpretačnom umení sa zdokonaľovala aj na Majstrovských speváckych kurzoch Petra Dvorského v Piešťanoch (2015, 2016).

JARMILA VANTUCHOVÁ

Slovenská mezzosopranistka Jarmila Vantuchová sa etablovala na operných javiskách, ako aj v koncertnom repertoári. Aktívne spolupracuje s uznávanými barokovými súbormi Collegium 1704, Solamente Naturali a Musica Aeterna. Pre Národné divadlo Brno stvárnila viacero rolí, ako napríklad Polinu z opery Piková dáma od P. I. Čajkovského, Rychtárku v Janáčkovej opere Její pastorkyňa, Kosinskú z Janáčkovej opery Osud, Tretiu dámu v Mozartovej Čarovnej flaute, Závaša v Čertovej stene od B. Smetanu a ďalšie.

Na javisku Slovenského národného divadla rozšírila svoj repertoár o rolu Káče z Dvořákovej opery Čert a Káča a rolu Cherubína z Mozartovej Figarovej svadby. V súčasnosti hostuje pravidelne v pražskom Národnom divadle v role Cherubína či Kuchtíka a Druhej žienky v Rusalke. V lete 2022 debutovala ako Varvara v Janáčkovej opere Káťa Kabanová na javisku slávneho Salzburského Festivalu pod taktovkou Jakuba Hrůšu a v réžii Barriea Koskyho. Po boku Jakuba Hrůšu sa nedávno predstavila aj v altovom sóle v Dvořákovej Stabat mater v slávnej sieni Musikverein vo Viedni. Ako sólistka vystúpila tiež s Českou filharmóniou, Bamberskými symfonikmi, Viedenskými filharmonikmi, Accademiou di Sancta Cecilia v Ríme a mnohými ďalšími.

JURAJ KUCHAR

Vyštudoval operný spev na Konzervatóriu v Bratislave. Svoju hudobnú dráhu začal už ako šesťročný v Bratislavskom chlapčenskom zbore, kde pôsobil najskôr ako sopránový a neskôr ako tenorový sólista.

Je držiteľom viacerých medzinárodných ocenení, vrátane 2. ceny na Medzinárodnej súťaži Antonína Dvořáka v Karlových Varoch v piesňovej kategórii a Ceny Gustava Mahlera. Bol laureátom súťaží Nitrianska Lutna a na Súťaži Petra Dvorského v Košiciach, na Prix Shimizu získal Cenu riaditeľa Slovenského národného divadla. Za úspešnú reprezentáciu mesta Bratislava mu bola udelená aj čestná cena mesta.

Jeho umelecké zameranie sa sústreďuje na operný, piesňový a koncertný repertoár. Spolupracoval s viacerými orchestrami, medzi nimi s orchestrom Opery Slovenského národného divadla, Slovenskou filharmóniou, Štátnou filharmóniou Košice, Štátnym komorným orchestrom Žilina, Capellou Istropolitana a súborom Solamente Naturali. Ako člen a sólista vokálneho súboru SoLa sa venuje aj starej hudbe. V koncertnom repertoári sa objavuje najmä v partoch Evanjelistu v Bachových dielach, Händlovom Mesiášovi, Haydnovom Die Schöpfung a Die Jahreszeiten, Mendelssohnovom Eliášovi či Mozartovom Requiem.

Na Slovensku a v zahraničí sa predstavil aj ako Don Ottavio v Don Giovannim, napríklad na festivale Oper-rund-um vo Waidhofene an der Ybbs, ako aj v produkciách v Salzburgu a Klagenfurte. V Slovenskom národnom divadle sa predstavil ako Pedrillo (Únos zo Serailu), Jeník (detská verzia opery Predaná nevesta) či Gastone (La traviata).

V rokoch 2014 až 2017 bol členom Zborovej akadémie Viedenskej štátnej opery. Od novembra 2021 je stálym členom zboru Viedenskej štátnej opery, kde sa ujíma aj menších sólových postáv, a od roku 2022 je aj členom a sólistom Viedenskej Hofmusikkapelle.

TOMÁŠ ŠELC

Slovenský basbarytonista patrí k medzinárodne etablovaným umelcom, ktorého umelecký profil sa s výnimočnou všestrannosťou rozprestiera medzi operným javiskom, koncertným pódium a svetom historicky poučenej interpretácie. Jeho jedinečný zamatový hlas a hlboké porozumenie štýlu a textu z neho robia vyhľadávaného interpreta na domácich a svetových pódioch.

Za svoje mimoriadne interpretačné umenie a prínos do slovenskej kultúry bol v roku 2020 ocenený prestížnou Cenou Fricka Kafendu. Tento úspech korunoval jeho predošlé víťazstvá na mnohých domácich a medzinárodných súťažiach, kde získal celkovo osem prvých cien a množstvo špeciálnych cien a ocenení poroty.

Na operných scénach v Theatre an der Wien, Opéra Royal de Versailles, Národného divadla v Prahe, Slovenského národného divadla, Národného divadla Brno a Národného divadla moravskoslezského v Ostrave stvárnil široké množstvo postáv. Jeho rozsiahla koncertná činnosť ho ako sólistu zaviedla na najvýznamnejšie svetové pódia a medzinárodné festivaly ako Schleswig-Holstein Musik Festival, Pražské jaro, Velikonoční festival duchovní hudby, Wratislavia Cantans, Veľkonočný festival Ludwiga van Beethovena v Poľsku, Festival Internacional de Santander, Festival Oude Muziek Utrecht, Festival de La Chaise-Dieu či Johannesburg International Mozart Festival.

Jeho hlboký záujem o historicky poučenú interpretáciu ho priviedol k spolupráci a členstvu v najprestížnejších svetových ansámblach pre starú hudbu. Pravidelne účinkuje so súbormi ako Collegium Vocale Gent (Ph. Herreweghe), Collegium 1704 (V. Luks), Taverner Consort (A. Parrott), Clemencic Consort (R. Clemencic), Cappella Mariana (V. Semerád), Collegium Marianum (J. Semerádová) a Ensemble Inégal (A. Viktora).

Nahrával pre renomované vydavateľstvá ako Hänssler Classic, Accent, Phaedra, Label Château de Versailles Spectacles, Supraphon, Nibiru, Pavian Records, Hudobné centrum a tsARTmusic, ktoré mapujú jeho široký repertoárový záber od piesňovej tvorby až po veľké oratórne diela.

ADAM SEDLICKÝ

Držiteľ 3. ceny na Zoraqi Conducting Competition v Albánsku (2025), je absolventom hry na klavíri (D. Švárna) a dirigovania (Š. Sedlický) na Konzervatóriu v Žiline. V roku 2016 ukončil magisterské štúdium orchestrálneho dirigovania (J. Kyzlink) na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Absolvoval semestrálne štúdium na Hudobnej akadémii v Krakove a zúčastnil sa majstrovských kurzov u Gabriela Chmuru, Colina Mettersa a Michalisa Economou, v rámci ktorých dirigoval Beethoven Academy Orchestra, Cardiff Sinfoniettu a Athens Philharmonia Orchestra. V roku 2021 získal štipendium Bayreuther Festspiele a dokončil doktorandské štúdium na Akadémii umení v Banskej Bystrici, kde v súčasnosti pôsobí ako odborný asistent. V roku 2014 začal spolupracovať s Národným divadlom moravskosliezskym v Ostrave. V rokoch 2017 – 2023 pôsobil ako dirigent operného súboru, kde dirigoval mnohé inscenácie. Od roku 2022 sa pravidelne vracia aj do SND, kde dirigoval tituly ako Nabucco (Verdi), Carmen (Bizet), Svätopluk (Suchoň), Hänsel un Gretel (Humperdinck), Labutie jazero, Luskáčik (Čajkovskij) a iné.

Spolupracoval so Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, kde pôsobil v rokoch 2020 – 2023 ako stály dirigent, ďalej s Filharmóniou Brno, Filharmóniou Bohuslava Martinů Zlín, Janáčkovou filharmóniou Ostrava, Štátnou filharmóniou Košice či Moravskou filharmóniou Olomouc. Od roku 2022 je stálym hosťujúcim dirigentom Štátneho komorného orchestra Žilina. V roku 2024 dirigoval turné v Bonn Theatre s baletným súborom Národného divadla moravskosliezskeho a Severočeskou filharmóniou s uvedením Čajkovského Luskáčika. Medzi Sedlického ocenenia patrí cena Zbormajster-Junior (Česká republika, 2018) a účasť vo finále Romano Gandolfi International Competition for Choral Conductors v Parme (Taliansko, 2019). Ako zbormajster viedol v rokoch 2015 – 2023 Akademický spevácky zbor Vysokej školy banskej – Technickej univerzity Ostrava, s ktorým získal mnohé medzinárodné ocenenia. Od roku 2020 pravidelne spolupracuje ako hosťujúci zbormajster so Slovenským filharmonickým zborom.

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

je prominentným reprezentantom slovenského profesionálneho zborového umenia. Do hudobného diania vstúpil v roku 1946 ako Miešaný zbor československého rozhlasu. Na poste zbormajstrov sa vystriedali viaceré významné osobnosti (J. M. Dobrodinský, Š. Klimo, P. Baxa, P. Procházka, M. Vach, J. Rozehnal, B. Juhaňáková, J. Chabroň, J. Rozehnal).

Kultivovanosť prejavu, zvuková rovnováha hlasových skupín, ale aj interpretačná pohotovosť, spoľahlivosť a príkladná umelecká disciplína sa premietajú do suverénnych výkonov, ktoré pri vzájomnej spolupráci ocenili mnohí renomovaní dirigenti ako C. Abbado, S. Baudo, B. de Billy, S. Byčkov, J.-C. Casadesus, J. Conlon, D. Dixon, Ch. von Dohnányi, V. Fedosejev, J. Ferencsik, D. Gatti, P. Halffter, R. Chailly, D. Kitajenko, Z. Košler, O. Lenárd, A. Lombard, F. Luisi, L. Maazel, K. Masur, Z. Mehta, F. Welser-Möst, A. Pedrotti, L. Pešek, K. Petrenko, D. Raiskin, L. Rajter, H. Rilling, K. Richter, E.-P. Salonen, P. Schreier, P. Steinberg, H. Swarowsky, V. Talich, E. Villaume či R. Weikert.

Zbor spolupracoval s prestížnymi zahraničnými orchestrami ako napr.: Berlínski a Viedenski filharmonici, Viedenski symfonici, Izraelská filharmónia či Orchestre de Paris. Svojimi výkonmi prispel k lesku významných medzinárodných festivalových podujatí (Salzburg, Londýn, Baden-Baden). SFZ získal medzinárodné ocenenie Oper! Awards 2023 v kategórii Najlepší spevácky zbor za spoluprácu s Berlínskymi filharmonikmi a K. Petrenkom v opernej produkcii *Piková dáma* na Veľkonočnom festivale v Baden-Badene a koncertoch v Berlínskej filharmónii (2022).

V koncertnej sezóne 2025/2026 SFZ opäťovne hosťoval vo Filharmónii Brno (R. Kružík) a v produkcii *Le Grand Macabre* G. Ligetiho vo Viedenskej štátnej opere (P. Heras-Casado), v Národnom divadle Košice (Tannhäuser) a so Štátnym komorným orchestrom Žilina (Svatební košile). Predstaví sa aj na festivaloch Košická hudobná jar a Smetanova Litomyšl.

EWALD DANEL

Študoval hru na husliach a dirigovanie na ostravskom konzervatóriu a Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Absolvoval dirigentský kurz u K. Österreichera, kurz zborového dirigovania u J. Wierszyłowského a doktorandské štúdium u B. Warchala. Po ukončení štúdia pôsobil ako koncertný majster v Symfonickom orchestri Slovenského rozhlasu a v orchestri Slovenského národného divadla. V rokoch 1985 – 2023 bol koncertným majstrom Slovenskej filharmónie a od roku 2001 umeleckým vedúcim Slovenského komorného orchestra. Ako sólista a dirigent sa predstavil na koncertných pódioch v mnohých krajinách Európy i zámoria (Japonsko, Kórea, Egypt, Panama, Brazília, USA). Dlhodobá spolupráca ho spája s Hiroshima Symphony Orchestra, Orquestra Sinfonica Municipal Sao Paulo, Akita Chamber Orchestra, Tokyo Harmonia Chamber Orchestra, vystupoval s orchestrami Klang Verwaltung München, Orchestra Ensemble Kanazawa, Nagoya Philharmonic Orchestra, Osaka Symphoniker, Sakata Philharmony, Slovenská filharmónia, Prague Philharmonia, Orquestra Filarmónica de Málaga, Janáčkova filharmonie Ostrava a i. V Hiroshima Symphony Orchestra bol v rokoch 2008 – 2014 hlavným hosťujúcim dirigentom.

Ako pedagóg pôsobil na Vysokej škole múzických umení v Bratislave a bol hosťujúcim profesorom na Aichi Prefectural University of Fine Arts and Music v Nagoyi v Japonsku. V súčasnosti je pedagógom na Akadémii umení v Banskej Bystrici. Ako umelecký vedúci Slovenského komorného orchestra inicioval spomienkové koncerty Hommage à Bohdan Warchal, cyklus koncertov v chrámoch, koncerty pre ľudí so zdravotným znevýhodnením, koncerty bez potlesku, vznik nových skladieb a ďalšie mimoriadne projekty. Cielená dlhodobá spolupráca s rôznymi cirkevnými a amatérskymi speváckymi zbormi a hudobnými súbormi v role dirigenta, organizátora i autora duchovnej hudby je významnou súčasťou jeho umeleckých aktivít.

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER

Vznikol na jeseň roku 1960 na pôde Slovenskej filharmónie. Pri jeho zrode stál vynikajúci huslista sliezskeho pôvodu B. Warchal (1930 – 2000). Od svojho založenia bol jedným z najpopulárnejších súborov v oblasti klasickej hudby na Slovensku. Od roku 2001 vedie orchester huslista E. Danel.

Orchester pre slovenské publikum objavil mnohé, na Slovensku neuvedené diela svetových autorov. Významnou mierou sa podieľa na uvádzaní slovenskej hudobnej tvorby, od roku 2001 premiéroval viac ako sedemdesiat skladieb. Mimoriadnymi koncertmi si orchester pravidelne pripomína významné výročia jubilujúcich skladateľov a hudobných osobností a každoročne aj prínos svojho zakladateľa – Hommage à Bohdan Warchal. V rámci cyklu Hudba v chrámoch dlhodobopodporuje prácu profesionálnych a neprofesionálnych speváckych zborov. Zároveň už niekoľko rokov pokračuje v takmer dvestoročnej bratislavskej tradícii uvádzania diela J. Haydna Sedem posledných slov nášho Spasiteľa na kríži v Katedrále sv. Martina; pokračuje tiež v pravidelnom uvádzaní Koncertov bez bariér pre ľudí so zdravotným znevýhodnením.

Na začiatku jubilejnej 65. sezóny 2025/2026 sa orchester predstavil na Jesennom festivale duchovnej hudby v Olomouci. V Českej republike odohral aj dva koncerty v rodiskách jeho umeleckých vedúcich (Orlová, Horní Suchá), tiež na festivaloch v Ostrave a Jihlave, v decembri absolvoval aj koncerty v Bulharsku (Sofijská filharmónia, cyklus komorných koncertov) a Grécku (International Chamber Music Festival of Thessaloniki Concert Hall). SKO tradične obohatil aj kultúrne podujatia viacerých slovenských miest (Lučenec, Prešov, Humenné, Michalovce, Liptovský Hrádok, Piešťany). Z plánovaných zahraničných ciest vycestuje tento rok koncertovať najbližšie do Francúzska na Festival des Forêts (Compiègne) a Flâneries Musicales de Reims (Remeš), ako aj do Azerbajdžanu, Arménska a Gruzínska. V sezóne po boku orchestra účinkovali poprední sólisti – huslisti Ionian Ilias Kadesha, Dalibor Karvay a Ivan Ženatý, klavirista Igor Ardašev, klarinetisti Igor Františák a Gábor Varga a hobojsa Matúš Veľas.

Milí návštevníci a abonenti Slovenskej filharmónie, ďakujeme za vašu priazeň v 77. koncertnej sezóne. Tešíme sa na stretnutia v nadchádzajúcej 78. sezóne, v ktorej vám opäť ponúkneme celé spektrum hudobných podujatí.

Ak máte záujem navštevovať naše koncerty pravidelne, staňte sa našimi ABONENTMI. Počas jesene si môžete zakúpiť finančne zvýhodnenú ABONENTKU na niektorý z koncertných cyklov SF, prípadne zvoliť si svoj výber koncertov s finančným zvýhodnením. ABONENTKA má mnoho výhod – sériu koncertov si zakúpите ešte pred sezónou s výraznou finančnou zľavou, vyberiete si svoje miesto v koncertnej sieni a získate ďalšie bonusy.

Výmena abonentiek (prednostný predaj) pre abonentov aktuálnej sezóny sa začne v pondelok **31. augusta 2026**. **Predaj pre nových záujemcov** sa začne v pondelok **21. septembra 2026**.

Sledujte www.filharmonia.sk, kde vás vždy aktuálne informujeme.

61. Bratislavské hudobné slávnosti

BHS

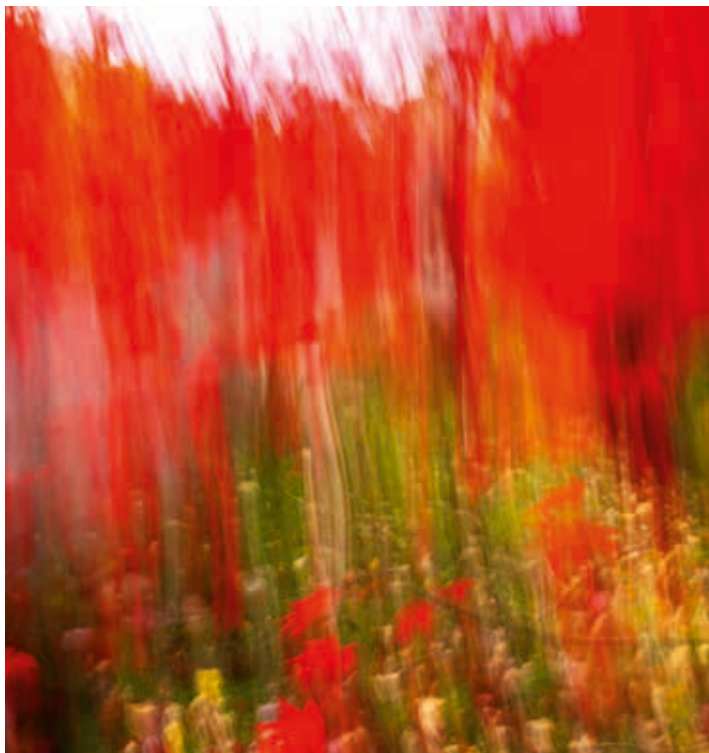

Foto: Vladimír Kufcák

23. 9. – 11. 10. 2026

Bratislava Music Festival
Festspiele Bratislava
Fetes de Musique de Bratislava

Hlavný usporiadateľ BHS

www.filharmonia.sk

Vstupenky na koncerty BHS v predaji od 20. mája 2026
v pokladnici Slovenskej filharmónie a online.

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93

vstupenky@filharmonia.sk

online predaj a rezervácie vstupeniek

www.filharmonia.sk

Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA
EUROSISTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

.tasr.

||. Hudobný
život

{OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

OPERA+

S I T A

Forbes

vivo rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte